

C/2025/6300

1.12.2025

Skarga wniesiona w dniu 11 września 2025 r. – Les Patriotes/Komisja**(Sprawa T-618/25)**

(C/2025/6300)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* Les Patriotes (Paryż, Francja) (przedstawiciel: D. Guyon, adwokat)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej (UE) 2024/3080 z dnia 4 grudnia 2024 r. ⁽¹⁾;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 3 lipca 2025 r.;
- nakazanie Komisji Europejskiej:
 - zmiany swoich przepisów wewnętrznych w celu dostosowania ich do art. 15 TFUE, rozporządzenia nr 1049/2001 ⁽²⁾ i Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;
 - przyjęcia nowego regulaminu wewnętrznego gwarantującego rozpatrywanie wniosków o udzielenie dostępu indywidualnie dla każdego przypadku zindywidualizowanego uzasadnienia i skutecznej kontroli sądowej;
 - opublikowania zmienionej decyzji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej;
 - obwarowania tym nakazem okresowej kary pieniężnej w wysokości 500 EUR za każdy dzień zwłoki, licząc od dnia doręczenia orzeczenia, które ma zostać wydane;
 - obciążenie Komisji Europejskiej kwotą 3 000 EUR tytułem niepodlegających zwrotowi kosztów poniesionych przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku właściwości autora aktu.
 - Skarżąca podnosi, że akty regulacyjne Komisji należą do kompetencji kolegialnych całego kolegium komisarzy (art. 17 ust. 6 TUE i art. 5 regulaminu wewnętrznego). Zauważa ona, że w decyzji z dnia 4 grudnia 2024 r. nie wspomniano o jej przyjęciu przez przewodniczącą. Decyzja z dnia 3 lipca 2025 r. została podpisana przez Pascala Leardinię bez wykazania przekazania uprawnień lub prawa do podpisu. Skarżąca utrzymuje, że decyzje te podlegają zatem stwierdzeniu nieważności ze względu na brak właściwości.
2. Zarzut drugi dotyczący braku podpisu pod decyzją z dnia 4 grudnia 2024 r.
 - Skarżąca wskazuje, że art. 297 TFUE wymaga, aby akty przyjęte przez instytucje były podpisywane przez właściwy organ. Podpis stanowi istotny wymóg formalny warunkujący ważność i autentyczność dokumentu. Skarżąca podnosi w tym względzie, że decyzja z dnia 4 grudnia 2024 r. nie została podpisana, co pozbawia ją mocy wiążącej.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 15 TFUE.
 - Skarżąca podnosi, że art. 15 TFUE ustanawia podstawowe prawo dostępu do dokumentów. Komisja ustanowiła ogólne domniemanie nieujawniania, odwracając zasadę przejrzystości. Domniemanie to pozbawia obywateli konkretnej i zindywidualizowanej analizy żądań, z naruszeniem wyroku z dnia 18 grudnia 2007 r., Szwecja/Komisja (C-64/05 P, EU:C:2007:802).

⁽¹⁾ Decyzja Komisji (UE) 2024/3080 z dnia 4 grudnia 2024 r. ustanawiająca regulamin wewnętrzny Komisji i zmieniająca decyzję C(2000) 3614 (Dz.U. L 2024/3080).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.
 - Skarżąca twierdzi, że art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 przewiduje ograniczone wyjątki, podlegające interpretacji zawężającej i uzasadnione w poszczególnych przypadkach. Komisja uogólnia te wyjątki, tworząc automatyczną zasadę poufności. Skarżąca podnosi, że Komisja znosi obowiązek przeprowadzenia konkretnej analizy i możliwość obalenia domniemania przez nadrzędny interes publiczny.
 5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 47 karty praw podstawowych.
 - Skarżąca wskazuje, że prawo do skutecznego środka prawnego oznacza dostęp do dokumentów niezbędnych do skutecznego zakwestionowania decyzji. Powszechne nieujawnianie uniemożliwia skarżącym przygotowanie skargi, narusza równość broni i pozbawia art. 47 karty praw podstawowych jego istoty.
 6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia art. 41 karty praw podstawowych.
 - Skarżąca podnosi, że prawo do dobrej administracji wymaga sprawiedliwego, bezstronnego i uzasadnionego traktowania każdego wniosku. Ogólne domniemanie odmowy rejestracji znosi indywidualne badanie i szczegółowe uzasadnienie. Zdaniem skarżącej stanowi ona nieprzejrzystość administracyjną sprzeczną z art. 41 karty praw podstawowych.
-